

hovedsagelig er thndt befolkede Steder, fattige Kommuner, fattige Sogne der er Tale om, og jeg tror, at de Folk, der h  saadanne Steder, have en endnu højere Trang til at høre Guds Ord, end Folk have mange andre Steder, og Trangen bliver jo da dobbelt s leltig paa Grund af den store Afstand, de have til deres Sognekirker. Det er derfor med nogen Beshyring, at jeg har set, at Finansudvalget fremkommer med saa mange Forslag til N gtelser med Hensyn til Kirkebevillinger, og jeg vil haabe, at Finansudvalget saavel som ogsaa det høje Folketing vil se med lidt mildere øjne paa den Sag i Fremtiden. Hvad den finansielle Side af Sagen angaar, tror jeg egentlig ikke, at dette Sp rsgsmaal er saa ganske uoverkommeligt, især naar man betragter det i Forbindelse med de ikke ubetydelige Bevillinger, der blive givet i andre  jemed, som f. Eks. Bevillinger til Kunstnuseer og lignende Institutioner, Bevillinger til det kongelige Teater o. s. v. o. s. v. Det er jo ikke ganske ubetydelige Summer, Finansloven aarlig maa affe til Institutioner som de nævnte eller lignende, og naar jeg for mit Vedkommende har Valget mellem at give Bevillinger til saadanne Institutioner — om hvilke jeg dog ikke vil sige, at de ingen Betydning have — vil jeg ikke s le nogen Vanskelighed ved at bestemme, hvilket Standpunkt jeg vilde indtage. Jeg n erer altsaa dette Haab, at ikke alene Finansudvalget, men ogsaa det høje Ting i Fremtiden vil stille sig lidt mere velvilligt over for Tilskud til Kirkesagens Fremme, idet vi dog alle kunne være overbeviste om, at disse Penge ingenlunde ere kastede bort. De ville blive til stor Nytte og stor Velsignelse, ikke alene for de paagældende Egne, der haardest have dem behov, men ogsaa for Folket i al sin Almindelighed. — Det andet Punkt, som jeg ogsaa med et Par Ord vilde omtale, er den Bevilling paa 35,000 Kr., der er forlangt til Udvidelse af Kirken i  sbj erg. Paa dette Punkt har Finansudvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal. At der er en virkelig Trang til Stede til mere Kirkeplads i  sbj erg, beh ver jeg vist ikke n ermere at motivere, naar man ved, at der i den lille, men ret hyggelige Kirke kun er Siddepladser til 400 Mennesker. Enhver vil kunne indse, at dette ikke staar i Forhold til  yens Størrelse paa 9—10,000 Mennesker. Men foruden dette tror jeg ogsaa, at der er en særlig Trang til Stede blandt  sbj erg Bys Befolkning til at faa mere kirkelig Betjening og mere Plads i Kirken end hidtil og maaske ogsaa mere end andre Steder. Vi vide jo alle-

sammen, at  sbj erg Bys Befolkning bestaar ikke af Rigm end, men af fattige Folk, af Arbejdere, der maa lide haardt hele Ugen igennem, Dag efter Dag, for Udkommet. Og jeg tror nok, at de i særlig Grad have Trang til om Søndagen at komme ind i Guds Hus og høre Guds Ord for at blive lettede noget for det Tryk, som Arbejdet ganske vist til Dels fører med sig for deres Vedkommende. Jeg hørte i Gaar den ærede Ordforer for Flertallet sige, at det var blevet udtalt — han n evnede ganske vist ikke af hvem, men jeg antager, at det var i Finansudvalget — at man ikke behøvede at udvide Kirken i  sbj erg, for de havde et Misionshus, men saa sagde den ærede Ordforer, at det ingenlunde gif an; han vilde i det mindste ikke være med til at drage Menigheden bort fra Kirkerne og ind i Misionshusene. Jeg deler fuldstændig denne den ærede Ordforers Opfattelse, og jeg tror, at vedkommende, der har udtalt dette, ganske mangler Forstaaelse af, hvad det er, man vil bruge disse Misionshuse til. Det er jo ingenlunde Misionens Opgave at jage Menighedens Medlemmer bort fra Kirken til Misionshusene. Opgaven er tv ertimod en ganske anden. Misionens Opgave er et Arbejde inden for den danske Folkekirke, der er fuldstændig i Overensstemmelse med Folkekirkens, et Arbejde, der gaar ud paa at samle Menighedens Medlemmer sammen til fælles Andagt, til fælles Opbyggelse ved Guds Ord og tillige har den sideordnede Opgave at samle de unge og Børnene. Det kunne vi allesammen være enige om, at vi kunne ikke anvende Kirkerne i alle disse Tilfælde. Derfor har Misionen bygget sine Misionshuse, og derfor forekommer det mig ogsaa, at det er underligt, at der fremkommer saadanne Udtalelser, som at man kunde udf de denne Sag ved at henvise Folk til Misionshusene. Kirken er dog et Sted, som er bestemt for Menigheden, og det er Menighedens fælles Ejendom, hvor Guds Ord bliver forkyndt, og hvor Sakramenterne blive forvaltede. — Naar jeg nu skulde udtale mig om det Standpunkt, Flertallet og Mindretallet har indtaget med Hensyn til Kirkebygningen i  sbj erg, kan jeg for mit personlige Vedkommende slutte mig til Flertallet. Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordforer for Flertallet om, at man i Stedet for at bygge en ny Kirke, skal foretage en Tilbygning til den gamle. Man kommer uvilkaarlig til at tænke paa, at man, den Gang man byggede Kirken i  sbj erg, har været lidet fremsynet med Hensyn til Størrelsen. Men det kan vel undskyldes af Hensyn til de smaa Midler, den fattige Be-